

Elders gelezen

Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek gaat binnenlands populierehout verwerken (Het Financiële Dagblad van 21 januari 1970)

Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek NV in Eerbeek gaat eind dit jaar of begin volgend jaar de behoefte aan houtslip (geslepen hout) voor een - in Nederlandse ogen - zeer groot deel in het eigen land dekken.

Er is een contract gesloten met de Kon. Nederlandsche Heidemaatschappij, die de Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek NV een jaarlijkse aanvoer van minimaal 25.000 kubieke meter populierehout garandeert.

De papierfabriek gaat dit populierehout zelf tot houtstof verwerken. Daarvoor is deze week opgericht de dochteronderneming Peppelhout NV (peppel is dialect voor populier), waarin de Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek NV een meerderheidsbelang heeft, de financieringsmaatschappij Garantiefonds 's-Gravenhage (behorende tot het ministerie van Economische Zaken) een minderheidsbelang en waarvoor de Nationale Investerings Bank enige leningen verstrekte.

Peppelhout NV begint zo spoedig mogelijk met de bouw van een fabriek (op het terrein van de papierfabriek in Eerbeek), die het populierehout tot houtstof moet verwerken. Daarvoor is een investering van zo'n f 4 miljoen nodig. Voor 1 januari 1971 hoopt men deze fabriek in werking te stellen.

Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek NV is een onderneming, die zich uitsluitend bezig houdt met het vervaardigen van verpakingskarton, en wel bestaande uit meerdere lagen, bestemd voor de kleinere soorten verpakkingen, onbedrukt in vellen en rollen.

De fabriek levert dit verpakingskarton in drie soorten: duplex, triplex en venoplex. Gedeeltelijk wordt dit karton bestreken met klei-latex-suspensie.

De grondstoffen voor de Vereenigde Papierfabrieken Eerbeek NV zijn gebleekte en ongebleekte cellulose, houtslip en oud papier. Behalve oud papier komen de andere grondstoffen op dit moment allemaal uit Scandinavië.

Dat houdt een vrij grote afhankelijkheid van deze leveranciers in. Daarom ook begon VP Eerbeek NV

in 1963 met de verwerking van Nederlands oud papier. Die vrij grote afhankelijkheid was niet de enige reden om met oud papier te beginnen. Met oud papier kan namelijk ook een goedkopere soort karton worden gemaakt en daaraan begon zich op dat moment een grotere behoefte te manifesteren.

Het besluit van VP Eerbeek NV, nu ook met de verwerking van binnenlands hout te beginnen, houdt ook verband met deze afhankelijkheid van de Scandinavische leveranciers.

Een andere, misschien wel belangrijker reden is het dreigende houttekort in Nederland en de rest van Europa. In de klassieke houtleverende landen, zoals Finland en Zweden, is de behoefte naar hout al zo groot geworden, dat zij nog nauwelijks in staat zijn te exporteren. Bij andere houtleverende landen, zoals Canada en Rusland, wordt deze ontwikkeling over een aantal jaren verwacht. De Nederlandse en andere EEG-landen, zullen, als er niets gebeurt, dus op tamelijk korte termijn in moeilijkheden kunnen komen op het gebied van hun grondstoffenvoorziening.

Daarom is in EEG-verband door de Cepac (de organisatie van Europese papierfabrikanten) en in Nederland door de Vereniging van Nederlandse Papierfabrikanten, het idee geopperd, alvast vooruit te lopen op het plan-Mansholt en al eerder te beginnen met de omschakeling van landbouwgronden tot bosbouwgronden. Om de houtvoorziening voor de Nederlandse hout- en houtverwerkende industrie veilig te stellen, pleit de Vereniging van Nederlandse Papierfabrikanten voor minimaal 200.000 ha extra produktiebos in Nederland voor het jaar 1975.

Ditzelfde dreigende houttekort heeft ook VP Eerbeek NV ertoe gebracht, haar grondstoffenvoorziening voor een deel vanuit het Nederlandse bosareaal vast te leggen via een contract met de Kon. Nederlandsche Heidemaatschappij.

Een derde reden voor deze stap van VP Eerbeek NV is geweest het feit, dat de prijs van het eindproduct karton voor zo'n 50 tot 60% wordt bepaald door de prijzen van de grondstoffen. Door de vervanging van de grondstof houtslip door hout neemt het percentage van de door de fabrikant beïnvloedbare exploitatiekosten toe. Het contract voor de leveranties uit het binnenland geeft daarvoor meer

mogelijkheden.

In hoeverre het binnenlandse hout voor VP Eerbeek NV nu goedkoper is, kon ir. K. H. Vixseboxse, directeur, niet mededelen. Het is echter duidelijk, dat er aanzienlijk op de vervoerskosten zal kunnen worden bespaard.

Niet alleen het vervoer zelf wordt hiermee uitgespaard, ook de bewerkingen, die nodig zijn om de grondstoffen geschikt te maken voor het vervoer, zijn dan niet meer nodig.

VP Eerbeek NV hoeft zich niet bezig te houden met het probleem, waar het Nederlandse hout vandaan moet komen. Dat is een zaak voor de Kon. Nederlandsche Heidemaatschappij. In de praktijk zal de Heidemaatschappij zo'n 30.000 kubieke meter populierenhout, gelijk aan 12.000 ton houtstof, per jaar gaan leveren. Dat betekent voor VP Eerbeek NV, dat zo'n 60% van de behoefte aan houtslip door de binnenlandse markt zal worden geleverd. De overige 40% zal ook in het vervolg in de vorm van houtslip uit Scandinavië worden betrokken.

Zo'n 30.000 kubieke meter populierenhout is voor de Nederlandse houtmarkt een behoorlijke hoeveelheid. De indruk bestaat, ook bij ir. Vixseboxse, dat hiermee de Nederlandse markt voor andere eventuele belangstellende papierfabrieken voorlopig voor een flink deel is afgeroomd.

Overigens is VP Eerbeek NV in Nederland één van de weinige papierfabrieken, die een dergelijk besluit kon nemen, aldus ir. Vixseboxse. Samen met de Kon. Papierfabrieken Van Gelder Zonen NV en de Koninklijke Nederlandsche Papierfabriek NV in Maastricht behoort de VP Eerbeek NV in Nederland tot de grote gebruikers van houtslip. Andere papierfabrieken gebruiken te weinig houtslip om deze zelf uit hout te vervaardigen.

De Heidemaatschappij gaat op het terrein van VP Eerbeek NV een schilmachine neerzetten om de boomstammen van hun bast te ontdoen. De stammen gaan daarna naar de hakselmolens van VP Eerbeek NV, die er kleine schijfjes hout van maken. De schijvenmolens maken er daarna nog kleinere houtstof van.

Voor gebouw en machines is een totale investering van ongeveer f 4 miljoen nodig. Daarbij is het bedrag voor de schilmachine van de Heidemaatschappij dus niet inbegrepen.

De benodigde machines hebben een bijzonder hoog verbruik aan energie. De totale elektriciteitsbehoefte wordt geschat op 3,5 MWe per uur, en het aantal draaiuren op 7000 per jaar.

De gehele nieuwe fabriek zal door één man kunnen worden bediend. De personeelsbehoefte zal zich dus tot vier of vijf nieuwe personeelsleden beperken.

Out of the fog

(Time, december 12, 1969)

For more than 600 years, Londoners alternately cursed and boasted about their famous fogs. In 1852, Charles Dickens wrote of leaden skies filled with black soot that resembled snowflakes "gone into mourning for the death of the sun". Some 60 years later, T. S. Eliot immortalized the "... yellow fog that rubs its back upon the windowpanes". Fog shrouded the malevolent doings of London villains from Jack the Ripper to Mr. Hyde, and was all too familiar to Sherlock Holmes, who frequently set forth from Baker Street picking his way through a real "pea-souper."

Yet today, to the dismay of moviemakers and the delight of countless Britons, London fog has virtually vanished. Only three or four times a year does anything that can credibly be described as fog descend on the city. Even then, it is never the suffocating, smokeladen, brown or yellow stuff that once mantled the city with dreary regularity - and sometimes lethal results. This year London skies were clear even during November, usually the foggiest month.

The fog crept to its peak in 1952, when Londoners learned a hard lesson: if there was romance and mystery in the murk, there was also death. During the Great Fog of 1952, which cloaked London for four days, some 4,000 people, most of them with respiratory ills, were killed by the polluted air; about twice that number perished later as a direct result of those four terrible days. Until then, a succession of monarchs, Prime Ministers and Parliaments had tried in vain to ban the burning of soft coal, which was largely responsible for the pea-soupers. But the killer fog - followed by a study concluding that air pollution was costing the country about \$ 700 million a year in lost efficiency and cleaning bills - jolted the British into action. In 1956, a Clean Air Act aimed at industrial and domestic air polluters was pushed through Parliament. Most important, the traditional burning of soft coal in hearth grates was prohibited in large areas across Britain.

To comply with the new regulations, British industry has spent nearly a billion dollars in the past decade to clean up the emissions from its smokestacks.

London has led the way in smoke control. The 156,000 tons of sooty grime it once belched into the air annually have been cut by 80%, and about three-quarters of the city is actually smokeless. "We estimate that London now gets 50% more sunlight in the winter than before the act," says Lord Kennet. What is more, many of Britain's public buildings have been scrubbed down and look brighter than they have in decades, if not centuries.

Perhaps the most pleasing result, for London bird watchers at least, is that the songbirds missing from

the city for almost a century are returning. The first house martins in nearly 80 years have been found nesting near Primrose Hill. Elsewhere, rare birds such as the snow bunting, the hoopoe, the great northern diver and the bearded tit have reappeared. It may be only a matter of time before nightingales return to sing once again in Berkeley Square.

Boekbespreking

Jaarverslag 1967 van de dienst van 's-Landsbosbeheer in Suriname

Algemene Dienst

De personeelsformatie op stafniveau onderging in verslagjaar weliswaar een geringe verbetering, maar bleef toch verre beneden het noodzakelijke.

Twee stafleden vertegenwoordigden de Dienst op de tiende zitting van de Latin American Forestry Commission te Trinidad.

Bostoezicht

De houtproductie liep in verslagjaar ten opzichte van 1966 sterk terug. Bedroeg in 1966 de totale productie, omgerekend tot onbekapt rondhout 272970 m³, in 1967 bedroeg deze 222619 m³, een terugval derhalve van bijna 20%. Van genoemde 222619 m³ was 206383 m³ stamhout, 3449 m³ dwarsliggers, 9943 m³ houtskool, de rest kleine houtwaren en brandhout.

De stamhoutproductie omvatte 105953 blokken van een groot aantal soorten, waarvan in volgorde van afnemend aantal: baboen 31%, krapa 22%, kopi 13%, basralocus 10% en wana 8%.

Aan bosbijproducten werd gewonnen 124715 kg balata en 31720 kg mangrovehout.

De totale retributieopbrengst bedroeg in verslagjaar Sf. 136403,- (niet verwarren met in rekening gebrachte retributiel).

Houtcontrole-export

In verslagjaar werd 56500 m³ hout geëxporteerd tegen 66307 m³ in 1966 m.a.w. een terugval van ± 15%. Het uitgevoerde volume was als volgt verdeeld over de belangrijkste sortimenten:

spaanplaten	28%
triplex	22%
rondhout	20%
vierkant (paalhout)	18%
gezaagd	9%

Van de totale export ging 20100 m³ naar Nederland (36%), 11900 m³ naar Guyana (21%) en 6500 m³ naar Puerto Rico (12%).

Van het rondhout - praktisch alles krapa - ging 95% naar Guyana; van het vierkant (paalhout) - praktisch alles basralocus - ging 87% naar Nederland en 11% naar Duitsland; van het gezaagd - hoofdzakelijk basralocus, daarnaast wana - ging 59% naar Nederland en 19% naar Martinique.

De totale uitvoerwaarde bedroeg Sf. 7952682,-, een stijging ten opzichte van 1966 met ± 1% (ondanks de terugval van 15% in het exportvolume).

De import van baboen nam sterk toe en haalde een nog niet eerder bereikt niveau (1966: 6600 m³; 1967: 21500 m³).

Het binnenlands werkhoutverbruik (productie + import - export) bedroeg, omgerekend tot onbekapt rondhout, 115000 m³ of te wel 49% van de houtomzet.

Bosontsluiting

De werkzaamheden in verslagjaar omvatten:

traceren	5 km
ontbossen	7 km
opruimen	12 km
grondverzet	30 km
afwerken	29 km

evenals in voorgaand Jaar voornamelijk in het gebied tussen Goliath- en Tibitirivier.

De bouw van de ruim 200 meter lange brug (houten brug met stalen tussenstuk) over de Saramaccarivier, vorderde goed.

Bosverjonging

Evenals in 1965 en 1966 was in verslagjaar de uitbreiding van het cultuurareaal gering, t.w. slechts 178 ha, waarvan
50 ha Pinus
112 ha baboen
9 ha Cordia
7 ha diversen

Eind 1967 was het totaal areaal aan cultuurbos 3160 ha als volgt verdeeld:
naaldhoutbos 2005 ha
loofhoutbos 1155 ha

De houtsoortenverdeling binnen de in de vorige aflevering genoemde beide totalen is als volgt:

Pinus caribaea var. hondurensis 1966 ha	
overige naaldhout	39 ha
baboen	581 ha
soemaroeba	159 ha
krapa	29 ha
overige monokulturen	100 ha
mengkulturen	178 ha
diversen (inheems)	40 ha
Eucalyptus	39 ha
Okoumé	24 ha
Anthocephalus	5 ha

Naast uitbreiding van het cultuurareaal (178 ha) vergden werkzaamheden aan het reeds bestaande areaal de nodige tijd: kampbouw, inboeten, onderhoud, dunning, vergiftigen bovenscherm, mierenbestrijding (een nieuw middel werd beproefd: mirex); verder werden nieuwe kwekerijen aangelegd in verband met de geplande vergrote aanplant van Pinus en loofhout in de komende jaren.

In het kader van de mechanisatie van de cultuurwerkzaamheden werd een plantgatenwiel ontwikkeld.

GG 125

Te Arnhem wordt van 8 tot en met 12 september a.s. de manifestatie GG 125, 125 jaar groei in Gelderland gehouden. Dit is een tentoonstelling in het park Presikhaaf van overheid, handel, industrie en landbouw. Open van 10 tot 22 uur.

Bosonderzoek

Nieuw onderzoek werd begonnen op het gebied van
- boomgiften (Tordon, 2,4,5,-T)
- kieming van Pinus-, baboen- en rode locuszaad
- omtrekaanwas van secundaire houtsoorten
- aanwas in een gedunde natuurlijke kopi-opstand.
Alle langlopende, reeds bestaande proefvelden werden onderhouden en, indien nodig, opgenomen.

Natuurbescherming

De waarnemingen door de Universiteit van Florida naar de leg van zeeschildpadden werden voortgezet. In het Brinckheuvelreservaat werd een vegetatiekundig onderzoek begonnen (WOTRO-onderzoek).

Voorlichting

Ten behoeve van een onderzoek naar de mogelijkheid van het gebruik van Surinaams hout voor verwerking tot pulp werden een aantal monsterblokken opgezonden naar Amerika. Door Bruynzeel werden aan een achttal houtsoorten schilproeven verricht.

Voor het congres in Trinidad werden een viertal publikaties over de bosbouw en de natuurbescherming in Suriname vervaardigd.

Ondanks het zeer tegen de traditie in laat verschijnen en de wat beknoptere vorm – als gevolg van personeelstekort – geeft het verslag door de vele tabellen, bijlagen en de uitgebreide Engelse samenvatting toch een duidelijk beeld van de activiteiten en resultaten verricht en verkregen in 1967.

J. Luitjes

Wereldbosbouwcongres in 1972 in Buenos Aires

De hoofdstad van Argentinië, Buenos Aires is uitgekozen als plaats voor het zevende Wereldbosbouwcongres in 1972. Dit congres is sinds 1926 zes maal gehouden met onregelmatige tussenpozen. De plaatsen waren Rome, Boedapest, Helsinki, Dehra Dun, Seattle en Madrid. Het congres is toegankelijk voor bosbouwspecialisten uit alle landen en vertegenwoordigers van nationale en internationale organisaties.